

trykker sig saaledes: „De Sporvejskoncessioner, i hvilke der i Henhold til Lov af 23de Januar 1862 er forbeholdt Staten Ret“ o. s. v.

Kernen i dette Ændringsforslag ligger imidlertid i Slutningsbestemmelsen. Man vil erindre, at ved anden Behandling blev der vedtaget et Forslag, som var stillet af et Flertal i Udvalget, og som gik ud paa at hævde Staten den Ret, der tilkom den efter Lov af 1862, og de Koncessioner, der ere givne i Henhold dertil, men i Slutningen er tilføjet en nærmere Præcisering af Statens Ret, idet det er udtalt, at Staten enten selv kan fortsætte Driften eller overdrage dens Fortsættelse til andre. Det kunde jo være ret hensigtsmæssigt for de Mænd, der skulde vurdere den Ret, der tilkommer Staten, at have en saadan Bestemmelse at holde sig til; men jeg tror ikke, at man er paa den rette Vej, naar man her i denne Lov vil give en Bestemmelse om en Rettighed, der allerede er stiftet i Henhold til en tidligere Lov. Bestemmelsen kunde være god, naar der taltes om fremtidige Sporvejskoncessioner, og man kunde der udtrykke den Ret, Staten i saa Tilfælde vilde faa, med disse Ord; men jeg tror, at det vilde være at forsøge paa at give Loven tilbagevirkende Kraft, hvis man her vilde bestemme, hvordan den Ret skal forstaaes, som allerede er fuldt stiftet og er stiftet i Henhold til en ældre Lov og de derefter givne Koncessioner. Derfor er det, at vi have stillet vort Forslag, der gaar ud paa at komme bort fra nogen nærmere Bestemmelse her af, hvad Statens Ret er, og blot udtale, at som Betingelse for at faa Forlængelse af Koncessionen, skal Koncessionshaveren indbetale til Statskassen det Beløb, hvortil Statens Ret ved en Vurdering af uvillige inden Retten udmeldte Mænd bliver ansat. Vi have altsaa der ikke villet gribe ind i nogen Bestemmelse, men vi have blot udtalt, at det, Staten skal have, er Værdien af den Ret, som den allerede har; jeg tror, at derom kan man egentlig ikke være uenig, at det er det, Staten skal have, og ikke noget andet. Hvad andet man vil lægge dertil, vil enten være noget mere, som man ikke er berettiget til at forlange over for Koncessionshaveren, eller noget mindre, som Staten ikke kunde være tjent med.

Der er til dette Ændringsforslag, Nr. 2, stillet et Underændringsforslag, som har en vis praktisk Karakter, der er ret tiltalende, idet man undgaar denne Vurdering af uvillige Mænd, og man maa jo sige, at det altid er en meget vanskelig Opgave for disse at bestemme, hvad man forstaar ved den Ret, Staten har til hele Anlægget. Under-

ændringsforslaget ser praktisk ud og vilde ogsaa være praktisk gennemførligt i det Dødblik, det havde Henhyn til Sporvejsanlæg, som nu skulde begynde; men jeg anser Underændringsforslaget af samme Grund som Bestemmelsen i den nuværende § 4 for ikke tilstedeligt, idet det griber ind i allerede bestaaende Rettigheder eller forsøger at gribe ind deri. Jeg maa derfor fraraade at vedtage Underændringsforslaget, og tilraade at vedtage det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag. — Jeg skal blot tilføje, at dette tillige har den Fordel, at man, efterhaanden som Sporvejskoncessionerne udløbe, bliver fri for hele det Begreb om Statens Ret til Anlægget, idet den altsaa skal udløses ved enhver Forlængelse, som gives. Saaledes som Forslaget var fremsat her af Regeringen, omtaltes ikke i den oprindelige § 3 Statens Ret, og der staar i Motiverne, at Retten ikke vilde bortfalde, men blot blive udstudt til den forlængede Koncessions Udløb. Ved at vedtage Ændringsforslaget Nr. 2 kommer man helt bort fra det; Statens Ret til Anlægget bliver afgjort og forsvinder, efterhaanden som Koncessionerne udløbe.

J. Pederfen: Jeg skal begynde med at gøre opmærksom paa, hvad Grunden er til, at kun 4 af Udvalgets Medlemmer have deltaget i Opstillingen af disse Ændringsforslag, medens der jo var 2 Udvalgsmedlemmer flere, der deltog i Ændringsforslagene til anden Behandling. Disse 2 ærede Medlemmer, det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sørensen) og det ærede 3dje Medlem for 10de Kreds (Raben), vare forhindrede i at være til Stede i det Udvalgsmøde, hvor Ændringsforslaget og Underændringsforslaget bleve endelig redigerede. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds har bemyndiget mig til at udtale, at han slutter sig til det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen) og mig, og det ærede 3dje Medlem for 10de Kreds, der ikke er til Stede, har udtalt sig paa en saadan Maade, at jeg ikke tvivler om, at hvis han havde været til Stede, vilde han ogsaa have sluttet sig til Ændringsforslaget. Dette kun til Forklaring af, at de 2 ærede Medlemmer ikke have deltaget i Indstillingerne.

Jeg skal derefter med et Par Ord anbefale det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds og mig. Det gaar, som ærede Medlemmer ville se, ud paa at gøre denne Afgørelse, som skal finde Sted, naar disse ældre Sporvejskoncessioner udløbe, saa klar og simpel som muligt, og jeg mener tillige